Jezus in Eseni 8.del

131 Ravnanje po nauku in Božje obljube. O ceremonialni službi

1 (Gospod:) "Pri svojih prihodnjih učencih morate torej paziti predvsem na to, da ne bodo postali zgolj poslušalci in verniki novega nauka, ampak tudi njegovi najbolj vneti izpolnjevalci, ki so nauk sprejeli kot prepričljivo resničnega; ta nauk se bo povsem uresničil v vsakem človeku šele tedaj, ko bo človek začel na sebi čutiti tudi uresničevanje obljub, ki jih vsebuje, in si bo potem lahko rekel: 'Da, ta nauk je resnično od Boga, ker se pri meni po resničnem upoštevanju tega nauka začenjajo v dejanju in resnici druga za drugo uresničevati obljube, ki jih vsebuje.

2 Ko je prišel nekdo tako daleč, je že zmagal in z njim tudi Moj nauk in postal zgled številnim drugim, ki še preskušajo, niso pa še mogli doseči učinka. Opogumljeni s tem se bodo tudi sami bolj zavzeto lotili dela; to jim bo šele začelo prinašati sadove, četudi v začetku še bolj pičle.

3 Zato bodite pri širjenju in raznašanju Mojega nauka zviti in modri kot kače in lisice, pri tem pa zmeraj tako krotki kot golobje, katerih gruljenje, ki se večkrat zdi jezno, ni nič drugega kot prikrita ljubezen, zato je veljal golob že od nekdaj za simbol ljubezni.

4 Zdaj je odvisno predvsem od vas: kakor boste zastavili, tako bo tudi potekalo. Če boste pri prvem širjenju naredili le kakšno majhno napako, bo nato v nekaj stoletjih zrasla cela gora greha proti pravemu redu.

5 Zato naj vas nikar ne zmoti nič staro-običajnega venerabilnega (častitljivega)! Niti sabat, niti mlaj, niti Pismo, niti tempelj, niti grobovi prerokov, niti kraji, kjer sem sodeloval z vami Jaz sam, niti zgolj magija Mojega imena, niti templji, niti hiše patriarhov ali določene dnevne ure in podobna sijajna zunanja krama naj vas nikoli ne zapeljejo na krivo pot od resnice, ki ste jo tukaj slišali!

6 Kajti vse to je bilo doslej le vzorčna prispodoba tega, kar je pred vami zdaj v najsvetlejši luči in kot najčistejša ter povsem razodeta resnica; bilo je le simbolična pisava, zapisana na prostrana zemeljska tla in veliko pismo nebeškega Očeta Njegovim otrokom na tej zemlji, ki pa leži zdaj odpečateno pred vami in ste ga lahko vsi prebrali. Toda to pismo odslej nima več nobene vrednosti, niti ni odločilno za življenje.

7 Zdaj je vse v ljubezni do Boga in do bližnjega, vendar ne le teoretično, temveč resnično v dejanju, in za to ni treba niti sabata, niti mlaja, niti templja, niti posebnega časa ali kakšnega okrašenega oblačila, niti dolgih, nesmiselnih molitev, niti nesmiselnih spravnih daritev, niti volov, telet in ovnov za ubijanje in sežiganje, ampak samo ljubezen, ki sem vam jo že tolikokrat razodel.

8 Kot razširjevalci Mojega nauka nikoli in nikjer ne popuščajte v kakršnem koli starem pravilu, niti pri izbiranju jedi, kajti, kar z mero in ciljem vstopa v človeka skozi usta, ga nikoli ne omadežuje, ampak človeka omadežuje edino tisto, kar prihaja iz srca skozi usta v škodo sočloveka! Tako boste s tem naukom dali ljudem pravi blagoslov in resnično trajno zveličanje, ki bo v tisoč letih in spet tisoč letih ostalo prav tako čisto, kakršno je zdaj, ko vam ga predajam Jaz sam.

9 Če pa boste kakšno staro ceremonijo le povezali s tem Mojim naukom in začeli praznovati nekatere spominske dneve in le kakšne malenkosti iz templja, se bo to iz leta v leto povečevalo in v več stoletjih postalo resničen znani Avgijev hlev, ki ga bo nazadnje morala očistiti splošna sodba."

132. Osvoboditev od jarma ceremonij in postave

1 (Gospod:) "S tem vam dajem Božji in življenjski nauk, ki je tako daleč od vsake ceremonije kakor en nebesni pol od drugega; tu ni treba sabata, templja, molilnice, posta, lastne Aronove palice in plašča, dvorogega pokrivala za glavo, skrinje zaveze, kadilnice ter blagoslovljene in še manj preklete vode! V tem nauku je človek vsebovan v vsem in razen samega sebe ne potrebuje
ničesar.

2 V starih, zglednih naukih je bil človek, ki je le deloma čedalje bolj žlahtnil samega sebe in se oblikoval v resničnega duhovnega človeka, predstavljen še povsem materialno, zato ga je bilo tudi treba predstaviti v raznovrstnih, duhu ustreznih oblikah, posodah in ceremonialnem ravnanju.

3 V tem Mojem novem nauku pa je človek povsem zedinjen v sebi in s seboj kot v eni točki, tako kakor Jaz sam stojim pred vami tukaj združen z vsem Svojim prejšnjim pravečnim in neskončnim Božanstvom kot na eni točki in vam pravim, da odslej Božjega kraljestva in njegove pravičnosti ne boste več iskali v jeruzalemskem templju ali na Garizimu in tam molili Boga, ampak boste lahko takšno bogoslužje opravljali povsod, kjer je človek!

4 Človekovo srce bo živi tempelj resničnega, enega in edinega Boga in dejavna ljubezen bo edino resnično bogoslužje in ljubezen do Boga bo Njegova edina resnična molitev!

5 Ker pa si resnične ljubezni do Boga ni mogoče niti zamisliti brez dejavne ljubezni do

bližnjega in te ne brez resnične ljubezni do Boga, sta obe ljubezni pravzaprav ena sama ljubezen in torej isto čaščenje Boga. Kdor ima to v sebi, ima vse, vso postavo in vse preroštvo, zedinjeno v svojem srcu in nikakor ne potrebuje ničesar več.

6 S tem odpravljam vse staro z Mojzesovo postavo vred, vendar ne tako, kot da tega odslej ne bi bilo treba več spoštovati, daleč od tega, ampak le toliko, kolikor je bilo doslej zunanja, z zemeljskimi kaznimi obdana prisila, da ste morali tako in tako ravnati, kajti takšna je bila postava vsakemu človeku sodnica; sedela mu je za tilnikom in bila trajna sodba, ki se ji ni mogel ogniti nihče. Človek, ki živi pod pritiskom postave, pa je s tem očitno prepuščen trajni sodbi; trajno obsojeni pa je duhovno mrtev in preklet od notranje, božanske življenjske svobode.

7 Le ko postane postava njegova lastna in se podredi svobodi lastne najsvobodnejše volje; je pri človeku konec vsake sodbe in vsega prekletstva in smrti, in Jaz sem prišel na ta svet predvsem zato, da bi vsem ljudem omogočil osvoboditev od jarma postave, sodbe, prekletstva in smrti, in zato tudi zdaj odvzemam vse zunanje in vam s tem resnično vračam vas same; šele s tem boste resnično postali pravi Božji otroci in gospodarji nad vso postavo in sodbo.

8 Če boste vi in torej tudi vaši učenci nenehno nespremenjeno ostali v tej normi, nad vas nikoli ne bo mogla priti sodba, ker ste vendar neodvisni od nje; če pa si boste le v enem ali drugem delu dopustili, da bo dodana stara, zunanja postava in se boste še kakor koli oklepali kake stare, zunanje formalne packe, se boste spet podredili sodbi in smrt bo segla po vas toliko, kolikor se boste sami podredili stari formalni postavi!"

133. Odnos Božjih otrok do političnih državnih zakonov

1 Tedaj Roklus reče: "Da, Gospod, kako pa je s spoštovanjem političnih državnih zakonov? Tem se vendar moramo podrediti, četudi smo po eni strani postali pravi gospodarji nad seboj? Ali lahko tudi s temi zakoni naredimo tako kot z zakoni velikega preroka Mojzesa?"

2 Jaz rečem: "Toda prijatelj, kako moreš državne predpise imenovati zakoni? Zakoni so vendar le razglašena Božja volja; tvoji državni zakoni pa so le nadvse spremenljiva človekova volja in nikoli ne morejo imeti opraviti s čim drugim kot z najbolj zunanjimi in najbolj materialnimi življenjskimi stvarmi. Če so dobri, jih boš tudi odobraval in sprejel s svojo najsvobodnejšo voljo, in ko imaš to, si že gospodar državnih zakonov in zaradi njih ne moreš biti več obsojen. Če pa so slabi, imaš vendar na izbiro, da se

jih otreseš in greš tja, kjer imajo modrejše zakone, ali zakonodajalca krotko opozoriš na pomanjkljivost nekaterih zakonov in mu daš pravi in dober nasvet. Če bo nasvet sprejel, lahko ostanete; če pa v svoji vladarski ošabnosti nasveta ne bo sprejel, tedaj se odpravite naprej, kajti Zemlja je velika in ima mnogo dežel in ljudstev ter kraljestev, kraljev in knezov.

3 Ko ste enkrat čisti v svoji notranjosti, tedaj vam bo tudi vse drugo čisto; čistemu so namreč vse stvari čiste zato, ker lahko uzre temelj vsega, kar pomeni toliko kot: Tistemu, ki vidi, je podnevi vse razsvetljeno, in za ostrovidnega celo noč ni brez svetlobe, slepemu pa je vse temno in dan nima pri njem nobene prednosti pred nočjo.

4 Kdor je torej v svoji notranjosti povsem urejen, je tudi gospodar nad vsakim neredom, ki se lahko tako ali drugače pojavi na svetu. Ker pa je gospodar in v sebi ne more več zaiti v nered, lahko obstane v vsaki politični družbi, bodisi takšni ali drugačni; saj vendar jasno vidi, kam naj usmeri korake.

5 Tudi Jaz sam sem zdaj na tej zemlji in se po Svoji zunanji osebnosti podrejam redu, ki ga je predpisal rimski cesar in se mu nikoli niti navidez ne upiram! Ali sem morda zaradi tega izgubil Svoj notranji red Božjega bitja? O nikakor - Jaz sem tisti, ki sem nespremenjen, in Moj nasvet sprejemajo tudi tisti, ki imajo vladarsko oblast v svojih rokah in sem zato Mojster in Gospod nad njimi, in nihče Me ne vpraša in reče: 'Gospod, kako to delaš?'

6 Verjemite Mi, da nekdo, ki je resnično postal gospodar samega sebe, zlahka postane tudi gospodar celega ljudstva; in nihče mu ne bo rekel: 'Prijatelj, kako moreš to storiti?' Ljudje ga bodo namreč sami naredili za to s tem, da bodo trumoma hiteli k njemu po nasvete. Kaj pa je moder svetovalec drugega kot moder zakonodajalec? Kdor pa daje zakone, bo vendar gospodar nad tistimi, ki so od njega sprejeli zakone! Ali niso Ouran, Matael, Moj prijatelj Cirenij, Kornelij, Faust in Julij oblastniki in zapovedniki in so kljub temu od Mene sprejeli zakone in Me imenujejo svojega Gospoda? Le zakaj so to storili? Ker so na Meni več kot dovolj jasno spoznali resnico, njeno moč in oblast! Kar pa zdaj govorim in delam, to in še več in mogočneje boste delali tudi vi že v bližnji prihodnosti in boste povzročali tudi po vsej ljubi zemlji enake učinke.

7 K temu sodi seveda tudi odločen pogum, ki se ne boji telesne smrti; kako pa naj bi se je tudi bal tisti, ki nosi v sebi najčistejše večno življenje in je povsem zagospodaril nad življenjem v sebi in seveda mora vedeti, da prvič, tisti, ki sicer lahko umorijo telo,

duši in njenemu večnemu življenjskemu duhu nikakor ne morejo več povzročiti škode, in drugič, da je odpad težkega telesa za dušo zmeraj neizrecno velik dobiček, ki ga ne bi mogli nikoli odtehtati vsi zemeljski zakladi.

8 Kdor pa spozna to v sebi z najvišjo in najglobljo življenjsko temeljno jasnostjo, se menda ne bo bal telesne smrti?! In če bi potem vendarle še ostalo v njem kaj strahu, bi bil očitno podoben norcu, ki bi jokal zato, ker so ga osvobodili prisilnega jopiča in mu namesto tega nadeli oblačilo najvišje in neprisiljene svobode in jasnosti večnega življenja! Tega pa si ni mogoče misliti, zato vam ob pravem času tudi potrebnega poguma gotovo ne bo manjkalo.

9 Glejte, da boste predvsem zagospodarili nad samim seboj, tako boste tudi gospodarji_nad vsemi zakoni in nad vso sodbo in daleč od vsakega prekletstva kakšnega neumnega svetnega zakona!

10 Trudite pa se, da bodo to, kar ste postali sami, postali tudi tisti, ki bodo od vas spoznali najgloblji notranji življenjski red, - tedaj bodo postali vaši resnični prijatelji in bratje in ne bodo več dajali drugih zakonov, ker bodo tako kot vi spoznali, da notranji zakon življenja odtehta vse druge in jih naredi povsem neuporabne!"

134. Temeljne poteze vzgoje otrok

1 Roklus reče: "Gospod, vse to je najčistejše zlato in resnica vsega tega je zdaj že povsem otipljiva. Tako mora ta nauk vse večnosti ostati diamantno čist in bo v širjenju mojega instituta tak tudi ostal; temu bomo jaz in moji tovariši namenili vso skrb!

2 Toda zdaj samo še nekaj malega o tej stvari: ker vem tudi, kaj moram še storiti, je vse diamantno trdno in čisto urejeno - tako da si bolje ne morem predstavljati! Vprašanje pa je povezano z vzgojo otrok v tvojem nauku! Naj se tudi pri njih kar se da ogibamo vsaki slikoviti ponazoritvi ?"

3 Jaz rečem: "Vsekakor, kajti slikovite predstave se nikjer tako trdno ne primejo kot ravno v čudi otrok in jih je pozneje zelo težko odstraniti iz
njih!

4 Učite jih najprej povsem mehansko brati, pisati, računati; potem jim še razkrijte obliko zemlje in jim obenem pokažite resnični temelj, kolikor se to zanje spodobi in kolikor so ga sposobni razumeti! Obogatite jih z vsakovrstnimi koristnimi spoznanji, z

vašo pomočjo naj si pridobijo vsakovrstne drobne izkušnje in jih navdušite za vse dobro in resnično.

5 In verjemite Mi, da otroci, kar je dobro in resnično razumejo veliko prej kot vsa pogosto prav nesmiselna in dolgovezna norčevanja, iz katerih naj bi potem šele sami razvozlali nekakšne globoke resnice; to jih utruja in nazadnje morajo postati nedejavni! Sicer pa boste, ko vas bo Moj duh v vas vpeljal v vso resnico, vse to gledali v najsvetlejši luči in spoznali, kaj morate storiti! Če ima kdo od vas še kakšno vprašanje, naj vpraša; dan Mojega odhoda se bliža in Marko že skrbi za zajtrk!"

6 Roklus reče: "Gospod in Mojster od vekomaj! Odkrito povedano, drugače kot odkrito pa ne morem, nočem in ne želim nikdar več govoriti, zdaj res nimam nobenega vprašanja več, s katerim bi Te še lahko obremenil, saj mi je vse jasno že s tem, da mi je postala pot jasna. Seveda bi lahko vprašal še neizmerno veliko takega, kar mi je bilo doslej nerešljiva uganka; toda iz Tvoje obljube sklepam, da bom vsega tega deležen, in tako bi bilo zdaj nadaljnje vpraševanje o mnogoterih stvareh resnično mlatenje prazne slame!

7 Najpomembnejše je, da zdaj poznamo pot, po kateri moramo hoditi, da bi dosegli dolgo zaželeno oblast nad samim seboj. Ko imamo to, potem tako in tako imamo vse; če pa je nimamo, nam tudi delno znanje koristi le malo ali nič. Res ne vem, kaj naj bi te še vprašal! S tem pa seveda nočem tudi drugim reči ali svetovati, naj tudi oni nič več ne vprašujejo!

8 Zahvaljujem se Ti, o Gospod, za to preveliko svetlobo, ki si mi jo milostno podelil; edino Tebi pripadata odslej vsa moja ljubezen in spoštovanje! S Tvojim dobrotnim dovoljenjem se bom takoj vrnil k svojim tovarišem in se z njimi zelo posvetoval, kako bomo zdaj v Tvojem imenu prenovili naš institut. Iz njega moramo iztrebiti vse dozdajšnje nauke in v resnici vpeljati Tvojo
besedo!" .

9 Tedaj je hotel Roklus oditi, toda Jaz sem mu rekel: "Počakaj, s teboj se moram še marsikaj pogovoriti!"

135. Zadrega esenskega instituta

1 Roklus reče: "O Gospod, tu najbrž ni nikogar drugega, ki bi ostal pri Tebi raje kakor jaz! Kar koli bo, vse, kar prihaja od Tebe, je za moje srce največje ugodje in

blaženost! Gorim od poželenja, da bi od Tebe zvedel še več, morda celo o prenovi našega instituta!"

2 Jaz rečem: "Da, prijatelj, uganil si! Marsikaj je še, kar bi lahko pri tvojem delu zbudilo nekatere pomisleke in ti in tovariši bi v svojem posvetu zaradi tega lahko postali neenotni; zato bo dobro, da te Jaz sam glede tega nekoliko poučimo

3 Predvsem ti začasno zagotavljam, da bo Moj služabnik Rafael kdaj pa kdaj prišel k tebi in vam bo pomagal z besedo in dejanjem. Za druge čase ima že tako svoja nadvse natančna navodila in ve, kaj mora opraviti med Mojim bivanjem na tej zemlji in kje se mora občasno zadrževati. To moje zagotovilo tebi pa velja le za najbolj izredne primere, ki bi se lahko pripetili v vašem institutu med prenavljanjem.

4 Kaj moraš storiti ti sam, to te bom še zdaj na kratko poučil. Vaša ustanova za obujanje mrtvih, ki ste jo medtem zelo pretkano uredili, je še zmeraj takšna, kot je bila; tam je ravno zdaj sto sedem otrok od treh do štirinajst let, med njimi nekaj nad polovico deklic. Zdaj ste v veliki zadregi, ker imate v vseh svojih zavodih za vzgojo ljudi komaj dvajset dvojnikov in ste v vse konce sveta poslali sle z naslikanimi podobami, da bi za vsako ceno nakupili podobne otroke. Toda tem slom posel slabo uspeva; četudi kje naletijo na kaj podobnega, jim jih za nobeno ceno nočejo prodati, nepodobnih pa vendar ne morete porabiti. - Kaj praviš o tej neprijetni zadevi?"

5 Tu se Roklus močno popraska za ušesi in reče: "Da, Gospod, če je tako - kar je zelo lahko razumljivo -, tedaj je naš institut v najhujših škripcih! Seveda je bila največja norost, in sicer proti moji volji, da smo naenkrat sprejeli toliko umrlih otrok; toda naš prvi poslovodja, posebno na področju vnovičnega oživljanja otrok, mi je zagotovil, da bo šlo prav dobro. Le da je zadeva zdaj še prehitro postala povsem drugačna! Komaj dvajset otrok je podobnih in drugi? Te lahko iščemo z lučjo, kakor je nekoč cinik iskal ljudi pri belem dnevu!

6 Poslovodja je seveda takoj poslal v vse smeri dobro plačane sle; toda če je zadeva takšna, smo z vsem svojim institutom razkrinkani in moramo biti v največji zadregi v vesel posmeh nevoščljivih in najhuje ljubosumnih farizejev, posebno, ker naj bi bilo tokrat, kot dobro vem, med njimi nekaj otrok farizejev, s katerimi so nas ljubosumneži gotovo hoteli samo dobro preskusiti!

7 Aj, aj, to je res huda zadeva in me lahko silno ovira v mojih zdaj trdnih namenih, da bom odslej deloval edinole v Tvojem imenu! Se da narediti kaj pametnega? Ničesar

več se ne domislim. Ti, o Gospod, bi nam seveda lahko pomagal iz zadrege, če bi bila to Tvoja sveta volja, in bi lahko to tudi storil, posebno, ker vsaj mi s svojim institutom nismo nikoli s tem vede in hote povezovali niti najmanjšega slabega namena!

8 Za svojo nevednost, ki je nismo sami zakrivili, pa nas Ti kot nadvse ljubeči Bog, Gospod in Mojster vendar ne moreš obtožiti? In četudi bi Tvoja večno neizmerna modrost našla madeže, ki smo jih sami zakrivili, za katere pa resnično nič ne moremo, je vendar Tvoja še nezmernejša ljubezen neskončno več kot dovolj mogočna, da jih spet odstrani! Jaz in vsi moji poglavitni tovariši stavimo zdaj vse naše upanje Nate in najtrdneje zaupamo, da nam boš tokrat pomagal iz te najhujše zadrege; zato Ti tudi obljubljamo, da bomo za vse čase skrbno ohranjali Tvojo sveto besedo, vselej tako čisto, kot smo jo zdaj z največjo hvaležnostjo svojega srca slišali od Tebe!"

9 Jaz rečem: "Toda zakaj se ti zdi to tako težavno, ko sem ti vendar resnično in zanesljivo zagotovil, da ti bom pomagal? Kar Jaz nekomu obljubim, izpolnim še zanesljiveje kakor sonce, ki vsak dan vzide in zmeraj osvetljuje polovico zemlje, pa če je površje zemlje jasno ali pokrito z oblaki in meglo! - Do kdaj naj bi se sto sedem otrok vrnilo živih v hiše staršev?"

10 Roklus reče: "Gospod, kaj drugega naj ti odgovorim na to kot: O Gospod, Tebi so še predobro znane vse stvari in tako gotovo tudi naše neumnosti!"

11 Jaz rečem: "Da, dobro si Mi odgovoril. Res je bilo zelo nespametno, da ste za svoje lažne vnovične oživitve postavili veliko prekratke roke! Za to ste se gotovo opogumili ob nekaj uspešnih poskusih, hkrati pa ste morali spoznati, da za vaš institut kar se da kratek rok oživitve ni le najcenejši, ampak tudi gotovo najpriporočljivejši, ker postane vsa stvar še bolj čudežna, - seveda le na videz!

12 Če bi imeli dovolj podobnih otrok, bi še nekako lahko izpeljali zadevo po svoje; ker pa vam v ta namen manjka poglavitno za vašo fino prevaro, je seveda razumljivo, da ste se zato znašli v najhujši zadregi. Jaz bi vam seveda tokrat lahko pomagal iz te velike zadrege; toda s tem bi vam vendar pomagal pri prevari, in glejte, to pa le ne bi šlo, čeprav se Mi zdaj vsi nadvse pri srcu. Tu se mora, primerno zadevi, zgoditi nekaj povsem drugega!"

136. Prepoved sleparskega esenskega obujanja mrtvih

1 (Gospod:) "Glej dečka tam na levi Cirenijevi strani, ki zdaj nekoliko drema, Jozua po imenu! Že več kot eno leto je ležal v grobu in njegove kosti so bile brez mesa. Ležal je v grobnici nedaleč od Nazareta in Jaz sem mu vrnil življenje in nihče na njem ne opazi, da je že ves strohnjen ležal v grobu!

2 Kar sem lahko storil zanj, bi lahko storil tudi za tvojih sto sedem otrok, in sicer tukaj in zdaj in kar najhitreje! Toda tudi s tem vam ne bi ravno veliko pomagal, saj bi prišli otroci v hiše staršev pred dogovorjenim rokom. Zato je treba dogovore natančno upoštevati, da ne bi pri tej zadevi nastala še kakšna nova laž. Tedaj pa naj pride k vam Moj služabnik in prave otroke, seveda nekoliko proti Mojemu redu, prikliče nazaj v zemeljsko življenje, in sicer v navzočnosti staršev, ki jih boste v ta namen poklicali, da bodo s tem tudi oni, kot z močnim sunkom, v svoji veliki slepoti spoznali, da se je zdaj približalo Božje kraljestvo.

3 Kaj pa boš moral ob tem dogodku povedati, ti bom že navdihnil Jaz, kjer koli bom telesno; toda za zdaj in za prihodnje resno opozarjam tebe in druge iz tvojega instituta: nihče ne sme sprejemati nobenih otrok za vnovično oživitev, tudi za vse zaklade sveta ne.

4 Če Jaz dopustim, da kak otrok umre, tedaj je za to gotovo nadvse pomemben razlog in vnovično zemeljsko obujanje takšnih otrok bi bilo proti Moji volji in Mojemu redu. Glede teh tokratnih sto sedmih otrok sem to že zdavnaj predvidel in tako se to ne dogaja proti Moji volji in v širšem pomenu tudi ne neposredno proti Mojemu redu. Toda v prihodnosti se sme kaj takega zgoditi nadvse redko le tedaj, ko bo tebe ali katerega tvojih naslednikov Moj duh neposredno poklical k temu.

5 Bolnike lahko ozdravljate enkrat, dvakrat, tudi trikrat, kolikor jih le hočete; toda z obujanjem umrlih zaradi smrti mesa se nikar več ne ukvarjajte! S tem bi namreč povzročili veliko hujše nasilje nad dušami, osvobojenimi mesa, kot najhujši morilci in cestni razbojniki med ljudmi, ki morajo preživeti svoj čas še na tem svetu.

6 Ljudem se zdi najhujša nesreča na tem svetu, če je bil kdo ubit. Toda za tiste v onstranstvu je še več tisočkrat hujša nesreča, če se je kakšna svobodna duša, ki je že tam, prisiljena vrniti v svoje umrljivo, smrdeče in okorno telo! Zato nikomur ne bi storili nič dobrega, če bi ga priklicali nazaj v to zemeljsko življenje.

7 Tam sicer obstajajo hudobne duše, ki jih lahko imenujemo prave hudiče. Tem gre onstran gotovo desettisočkrat slabše kakor še tako revnemu in preganjanemu beraču

na tej zemlji; toda med mnogimi, in teh je doslej gotovo deset tisoč milijonov po arabskem načinu štetja, ni nobene, ki bi hotela še enkrat prehoditi pot mesa. Če pa že nesrečni nikakor nočejo nazaj na to zemljo, koliko manj si želijo vrniti v zemeljsko življenje tisti, ki so srečni onstran! Zato Me poslušajte in ne obujajte nobenih mrtvih več! - Si zdaj razumel tudi to?"

8 Roklus reče: "Da, Gospod, dobro sem razumel in sem Ti tudi neizmerno hvaležen za izredno pomoč, ki si nam jo izkazal ob naši veliki zadregi; pravzaprav se nikoli nismo ukvarjali z resničnim obujanjem mrtvih, ker naše oživitve v bistvu niso bile nič drugega kakor skrivne prevare v blagor žalujočega človeštva, to pomeni, kolikor smo si prej s svojim omejenim razumom lahko predstavljali blagor ljudi! Od tega smo imeli pravzaprav zelo malo koristi, ker sta bila vzdrževanje vzgajališč ljudi in njihov občasni nakup, se pravi nakup človeških otrok, zmeraj strašansko draga.

9 Naša oživljanja prav gotovo niso motila ljudi v velikem onstranstvu in tako menim, da smo, če odštejemo majhno prevaro, s tem v kraljestvu duš povzročili kaj malo hudega, saj duš umrlih nismo nikoli silili, naj se vrnejo v ta meseni svet!

10 Jaz rečem: "To je sicer res; toda nekaj motečega je ta vaša manipulacija v duhovnem svetu vendarle povzročila. Umrli otrok je namreč postal pravi državljan duhovnega sveta. Po določenem času pa so na tej zemlji umrli tudi njegovi starši in prav tako tudi lažni otrok; v duhovnem svetu so se ob ugodnih okoliščinah kot po navadi tudi kmalu srečali.

11 No, le kaj so si morali presenečeni starši misliti o vašem načinu oživljanja, ko so se onstran še prekmalu srečali s pravim in lažnim otrokom, ki so ga na svetu imeli nepreklicno za pristnega? Le premisli sam nekoliko o tem!

12 Onstran bo namreč do najmanjše podrobnosti razodeto vse, kar je bilo na tem svetu še tako skrito. Kar nekdo tukaj še nadvse prikriva in skrivaj počne, mu bo onstran razodeto s streh, kot imamo navado reči, in to nadvse glasno pred milijoni oči in ušes! Zdaj pa se ti kot lažni obujevalec mrtvih zamisli glede takšnega razkritja! Kako misliš, da ti bo pri srcu in kako se boš počutil?

13 Če ljudje s svojimi nadvse omejenimi zaznavnimi čuti v tem svetu marsikakšno neumnost prav dobro spoznajo, presojajo, jo sodijo in končno tudi prav pošteno kaznujejo, ko jim vendar večinoma manjka notranja moč resnice, koliko strožje opravijo z neumnostjo tam, kjer je resnica kot ena najbolj nepremagljivih sil zmeraj

edina gospodarica nad vsem bivajočim.

14 Glej, med majhnimi pticami roparicami je ena, ki se imenuje po svojem petju, torej kukavica! Tej ptici je instinktivno prirojena lenost za valjenje. Zato svoja jajca, kjer le more, znese v gnezda različnih drugih ptic in pri tem ne prizanaša niti gnezdom vrabcev. Ko ti ubogi ptički vidijo, da se namesto njim enakih izvalijo le kukavice, tudi oni kot nerazumne živali osuplo pogledajo in se začnejo čedalje bolj oddaljevati od gnezda, in ko potem slišijo kukavico kukati, v jatah poletijo za njo ter jo preganjajo in ji nagajajo na vse mogoče načine.

15 No, če se že nerazumne, le z nekaj instinktivne inteligence obdarjene živali maščujejo takim goljufom, koliko bolj je to treba pričakovati pri razumnih ljudeh, in še veliko bolj pri duhovih, pred katerimi ne more obstati nobena prevara, ker sta njihov uvid in spoznanje postala preveč jasna!"

137. Pravila na novo urejenega esenskega instituta

1 (Gospod:) "Iz tega vidiš, da se bo onkraj vse razkrilo in tako tudi mora biti, sicer se ne bi mogla obdržati nešteta različna združenja duhov. In zdaj je vprašanje, kako bo onstran pogledal tisti, ki je tukaj med ljudmi užival velik ugled zaradi svojih čudežnih del, in pri katerem se bo onstran takoj še prejasno pokazalo, da so bili vsi njegovi čudeži pravzaprav podla goljufija; in če je bila goljufija še tako podla, so jo morali kljub temu plačati in je bila slepemu kupcu prodana kot pristno blago - in to pogosto za zelo velik denar!

2 In glej, to in nič drugega je bil tudi vaš dozdajšnji način oživljanja, posebno pri otrocih! Vaša mesečna javna oživljanja v tistih podzemnih, katakombam podobnim obokom so že prezajetna kombinacija goljufij, da bi o tem govorili; tam imate vendar v svoji službi ljudi, ki se morajo vsak mesec enkrat pretvarjati v določenih krstah, kot da bi bili mrtvi, in se na vaše njim znano povelje pred očmi več slepo-vernih gledalcev dvigniti iz krst, potem pa se morajo tudi takoj izgubiti tako, da jih nihče od pogosto številnih gledalcev in občudovalcev ne bi mogel vprašati po njihovem počutju ter imenu in bivališču.

3 Veš, ta ptičja vabljiva prevara je preveč nizkotna, da bi bilo o njej vredno izgubljati še več besed; ker pa je to seveda mnoge nagnilo k temu, da so vam izročili svojega ljubega umrlega otroka za vnovično oživljanje, jo je treba vendar tudi upoštevati in je zelo primerna, da vam bo tudi onstran pripravila še zelo veliko težav.

4 Toda kot rečeno, kar se je doslej dogajalo pri vas, to hočem in bom prevzel na Svoja ramena in vse poravnal za vas; toda v prihodnje se za nobeno ceno na zemlji v vašem institutu ne sme več pojaviti niti eno niti drugo, kar le malo spominja na prevaro, če hočete, da bom v njem v duhu ostal in očitno deloval do konca časa tega sveta.

5 V njem naj vladata najpopolnejša ljubezen in resnica in nikoli naj se ne pojavi nobena, še tako majhna prevara; tako bo ta institut ostal za vse čase; in če bi tudi tu in tam imel nevoščljive in zle preganjalce, mu ti kljub temu ne bodo mogli škodovati.

6 Sicer se v tej deželi tudi ne bo več dolgo obdržal - tako kot ta Moj nauk ne - to deželo bodo namreč poteptali najmračnejši pogani; toda v Evropi bo nekoč glavni sedež vseh ki bodo verovali in upali v Moje ime, in tam boste tudi vi v več podružničnih institutih, pod marsikaterim vladarjem priljubljeni in zelo ugledni, nekateri pa vas bodo le prenašali; samo redki slepci vas bodo preganjali prek meja svojega kraljestva. Toda tiste, ki bodo to počeli, bodo spremljale različne nesreče, ki se jih ne bodo zlahka znebili. Toda tudi tista kraljestva, ki vas bodo za silo prenašala, ne bodo uživala cvetoče blaginje.

7 To vam dajem zdaj kot blagoslovni dar, da boste zmeraj ostali pravi graditelji, in kjer vas bodo sprejeli z ljubeznijo in spoštovanjem, bo kraljestvo dobilo dobre in trpežne temelje. V prihodnje vas nočem narediti za zdravnike, temveč za gradbenike, ki bodo iz najtrdnejših dragih kamnov povsod gradili zidovje novega, nebeškega Jeruzalema in veliko najčudovitejših stanovanj v tem mestu, ki se je zdaj začelo graditi, toda po tem temeljnem zidu se bo nenehno gradilo na vse večne čase.

8 Ker pa ste zdaj Moji zidarji in svobodni gradbeniki, Jaz pa hočem Svoje mesto zgraditi iz najtrdnejših dragih kamnov, boste vi in ti, Moj prijatelj Roklus, vendar zlahka spoznali, da Jaz ne morem uporabljati navadnih apnenčastih kamnov in opek; s tem mislim prav raznovrstna lažna in sleparska dela, ki ne morejo obstati za večno. Samo najčistejša resnica brez vsakega madeža je tisti diamant, ki lahko zmeraj enako kljubuje vsej večnosti.

9 Seveda boste večkrat prišli v skušnjavo, da bi pokazali drugačen obraz, kot bi ga morali kazati po resničnosti svojih čustev; toda nikar se ne pustite zapeljati in tudi nikogar ne varajte s svojimi očmi, ampak naj se najpopolnejša resnica izraža v vsem, kar ste in kar počnete, tako boste tudi zmeraj deležni Moje milosti, oblasti in modrosti.

10 Nikoli nikomur ne obljubite nič takega, česar pozneje ne bi mogli izpolniti ali iz kakšnih razlogov ne bi hoteli; kajti resnično vam povem: nič ni za človeka grenkejše in bolj obremenilno kakor dana obljuba, ki pa je bila pozneje tiho prelomljena! Če mu namreč obljuba ne bi bila dana, se nanjo tudi ne bi zanašal in bi se lotil česa drugega, s čimer bi si lahko pridobil kakšno pomoč ali drugo korist. Ker pa se je trdno zanesel na obljubo, ki mu je bila dana, ne pa izpolnjena, se je s tem znašel v obupnem položaju in potem žalostno razočaran sedi med dvema stoloma na golem pesku in najbolj preklinja tiste, ki so ga s svojo obljubo pahnili v največjo nesrečo.

11 Kar ste torej nekomu obljubili to morate izpolniti tudi za ceno svojega zemeljskega življenja, sicer jaz ne bi mogel ostati član vašega zemeljskega inštituta! Dobro pa premislite kdo je tisti, ki vam je to zapovedal. On je večni Gospod nad vsem, kar se imenuje življenje in smrt; in če Jaz ne bi še na tem svetu kaznoval *ničesar drugega,* bi vendar prav gotovo *to,* če človek drugemu človeku nekaj obljubi, potem pa iz kakšnega, navadno sebičnega razloga tega ne izpolni!

12 Če tistemu; ki ti je naredil uslugo, kratiš obljubljeno plačilo, narediš večji greh, kakor če bi koga okradel! Če je svoje delo opravil leno in slabo, ga seveda lahko na to opomniš in mu poveš, da prihodnjič ne more več pričakovati takšnega plačila, če ne bo dogovorjenega dela ustrezno opravil; toda za še tako slabo opravljeno delo moraš dano besedo izpolniti, da spozna, da v tebi živi in deluje duh polne resnice!

13 Iz tega razloga vam tudi pomagam v resnici obuditi vaših sto sedem otrok, da ne boste morali kot lažnivci in brezvestneži, ki samo obljubljajo, stopiti pred tiste, katerim ste nadvse vneto obljubili, da boste resnično obudili njihove umrle ljubljence; toda v prihodnje se resno zberite! Kajti vse, kar boste storili ali naredili zoper ta Moj zlahka uresničljivi nasvet, bi vam neogibno prineslo zelo slabe sadove.

14 Se ti morda zdi vse to pretežko, ker si videti ob tem zelo zaskrbljen? Povej Mi glasno in odkrito, ali temu lahko ugovarjaš? Zdaj, ko smo še osebno skupaj, lahko razpravljamo še o marsičem, kar bi bilo v prihodnje očitno nekoliko težje, ker se potem osebno ne bomo tako kmalu spet srečali! Govori zdaj in poslušal te bom!" Nadaljevanje>>

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 5